

си второй путь прощеніе на негова-та погрѣшка, подновлявашъ напоминаніе-то на псуваніе-то, кое-то си пріялъ.

48. По-вече е потребна глава-та, коя-то ся труди, нежели оная, коя-то много говори.

49. Толкова е да посадишъ цвѣтове въ една неспособна земля (боклукъ), колко-то да сторишъ добро на едного неученаго, или негоднаго чловѣка.

50. Во всяко обхожденіе или сообращеніе, или содружество, не ся улавяй въ нѣчто, кое-то да ся относя общо въ работа-та на всички-те, зачто-то ако бы дѣло-то да излѣзе на добро, содружество-то огдава добра-та удача на себе си; ако ли бы излѣзло на зло, всякій отдава на тебѣ погрѣшка-та.

51. Скорби-те, и безпокойствія-та, кои-то ся тернятъ съ лютость, даватъ по-голѣма мука, отъ когда-то ся съ великодушіе терпятъ.

52. Когда душа-та ще да си отиде отъ тѣло-то, что ползува да умре чловѣкъ отъ горѣ на царскій прѣстолъ, или отъ горѣ на земля-та?

53. Колко-то по-вече е тайна злоба-та на непріятелы-те, толкова по-мало да предавашъ дерзость-та си въ тѣхъ.

54. Приемай примѣръ отъ прародителы-те си, и подвизавайся да чинишъ добры дѣла.